

DARBININKAS

XLIX NR. 6. SECOND-CLASS Postage paid at Brooklyn, N. Y. PENKTADIENIS - FRIDAY, SAUSIS - JANUARY 24, 1964 910 WILLOUGHBY AVE., BROOKLYN 21, N. Y. 10 CENTŲ

Nusiginklavimo kalbos gaišina svarbesnius darbus

Zenevoje nusiginklavimo konferencija sausio 21 pradėta, anot Chr. Sc. Monitor, be fanfarų. Atrodo, lyg pagrindiniam konferencijos dalyviui, J. Valstybėm ir Sovietam, ta konferencija yra nemalonus svarbesnių vidaus reikalų gaišinimas: Chruščiovui "didžiąja chemija" organizuoti, Johnsonui — rinkimus. Tačiau abidvi pusės nori turėti iniciatyvą savo rankose ir rodyti gerą valią bei planus nusiginklavimui įvykdyti.

AMERIKA: Siūlymai panaujinti, bet vis tiek su kontrole

Amerikos atstovas **William C. Foster** sausio 21 paskaitė prezidento Johnsono laišką su penkiais siūlymais: 1. atsisaky-

Johnsonas mėgins tartis dalim, kurios sutiks mažiausia pasipriešinimo iš Sovietų, o taip pat iš Vokietijos. Vengs didesnių klausimų ir įtampas prieš rinkimus

ti nuo karinės jėgos vartojimo ar ja grasinimo sienom ar demarkacijos linijom pakeisti; atsisakyti taip pat nuo subversijos, ginklų pristatymo tam tikroje teritorijoje vyriausybei pakeisti, 2. išaldyti visokias atominių sprognenų gabenimo priemones dabartiniame lygyje, 3. mažinti atominės medžiagos gaminimo fabrikus, juos uždarančias vienas prieš vieną iš abiejų pusių ir uždarymą kontroliuojant, 4. įsteigti stebėjimo punktus apsaugai nuo staigaus užpuolimo, 5. sustabdyti

atominių ginklų perdavimą kitam kraštam, kurie jų neturi.

SOVIETAI: Siūlymai septyni, bet seni

Sovietų atstovas Carapkinas tuojau atsakė į siūlymus savais siūlymais — septyniais punktais, kurie buvo jau seniau daug sykių girdėti. Tarp jų: sumažinti kariuomenių skaičių Europoje, sudaryti nuatomintą zonas vidurio bei šiaurės Europoje, Balkanuose, Viduržemio jūrų srityje, pasirašyti nepuolimo sutartį ir t.t.

KAS TOLIAU; Priimtini ar ne priimtini siūlymai

H. Tribune mano, kad Chruščiovui nepriimtinas Johnsono pirmas siūlymas, nes Chruščiovas turėtų tada atsisakyti nuo revoliucijų rėmimo. O kontrolės priminimas tai esąs Sovietam prakeikimas. Du paskutiniai punktai Sovietų jau buvo anksčiau priimti.

Belieka toliau posėdžiauti ir dėmesį nukreipti į labiau dega- mas reikalas.

ZENEVOJE AMERIKA: W. C. FOSTER.

ZENEVOJE SOVIETAI: K. CARAPKIN.

DE GAULLE: Po Azijos nauji žygiai į Maskvą ir P. Ameriką

Prancūzija sausio 21 atmetė Amerikos protestą dėl kom. Kinijos pripažinimo. Santykiai tarp Amerikos ir Prancūzijos seniai buvo toki atšalę. Kanados min. pirm. **Pearsonas**, kuris sausio 21 atvyko pas prezidentą Johnsoną, mėgins tarpininkauti tarp Amerikos ir Prancūzijos.

— **Newsweek** pranešė, kad prezidentas de Gaulle siunčia į Maskvą buvusį min. pirm. **Edgar Faure**, kuris paruošė susitarimą su kom. Kinija. Jo uždavinys — iširti galimybes sutelkti pramonines valstybes atsilikusiom tautom paremti, antra, įtikinti Chruščiovą ir pradėti naujas nusiginklavimo derybas, įtraukiant ir kom. Kiniją.

Parduoti Maskvai — taip, Kubai — ne?

Amerikos kvičių prekyba su Sovietais įdavė argumentą visiem tiem sąjungininkam, kurie nori pateisinti savo prekybą su komunistais. Labiausiai anglam ir ispanam.

Anglijos atstovas J. Tautose Dean sausio 22 viešai ir aiškino, kad **Anglijos autobusų pardavimas kaip ir Amerikos kvičių pardavimas** remias i tuo pačiu "savuoju interesu".

Valstybės sekretorius Ruską pat dieną, sausio 22, taip pat viešai aiškino skirtumą tarp Kubos ir kitų komunistinių režimų, teisindamas prekybą su Kubai, atmesdamas Kubos lyginimą su kitais komunistiniais režimais, jis nurodė, kad Kubai vykdo "aktyvų terorizmą" lotynų Amerikoje. Taigi pardavimas Kubai remia jos terorizmą.

Ruską argumentą silpnino tą dieną paskelbtas pranešimas, kad Kuboje buvo rengiami teroristai ir sabotaznikai Zanzibarui jau nuo 1961 ir kad rengė čia sovietų ir kinų komunistų specialistai. Taigi skirtumas dingsta tarp faktų, ar remi Kubą ar remi Maskvą, ar remi Chruščiovą ar Castro.

KUBA IR MASKVA

Chruščiovas paskelbė, kad garantuoja Kubos "ūkinę nepriklausomybę" nuo Amerikos "imperializmo". Konkrečiai, tvirtinama, pažadėjęs mokėti didesnes kainas Castrui už cukrų. Savo nuožtu Castro kalboje pasisakė už "taikingą koegzistenciją" ir net gerus santykius su J. Valstybėm. Laikoma, kad tai Castro tolimas nuo komunistinės Kinijos.

— **Maskva** skiria į Bonną atstovu Vladimirą Semionovą, kuris laikomas Chruščiovo geriausiu specialistu Vokietijos klausimais.

— **Sovietai** užsakė Vokietijoje chemijos fabrikam įrengimų už 5 bil. markių.

Amerikos spaudoje didelio dėmesio atkreipta į prezidento de Gaulle vizitą, kurį jis pažadėjo Brazilijos prezidentui Goulart. Vizitas busias rudenį. Bet kovo mėn. de Gaulle lankysis Meksikoje ir gal būt kitose lotynų Amerikos šalyse.

IŠEJO: E. R. MURROW

ATEJO: C. T. ROWAN

POLITINIŲ VEIKSNIŲ PASITARIME: pavergtų tautų garsinamą evoliuciją laisvės link laikė — iliuzija, pritarė Alto kongresui Washingtone

New Yorke sausio 11 turėjo bendrą pasitarimą Alto, Vliko, Laisvės Komiteto ir diplomatinio sekretoriaus atstovai. Komunikato, kuriame būtų informuota apie pasitarimų eigą, svarstyta klausimus ir prietas išvadas, nebuvo paskelbta. Tad visuomenei informuoti panaudojama tiek, kiek buvo paskelbta **Drauge** sausio 16.

Dalyvavo iš Alto L. Šimutis ir P. Grigaitis, iš Vliko A. Trimakas ir J. Audėnas, iš Laisvės Komiteto V. Sidzikauskas ir V. Vaitiekūnas, iš diplomatinio sektoriaus gen. konsulas J. Budrys.

Pasitarime dalyvaujančių organizacijų atstovai pranešė apie savo organizacijų veikimą ir bendrą politinį padėtį, Lietuvos laisvės vieta joje įvertino tokiom išvadam:

"Lietuva yra viena pirmųjų pasaulio karo aukų, išsprendimo laukiantis jo palikimas. Šių dienų Lietuva yra dvigubos geležinės uždangos nuo laisvojo pasaulio atskirta. Jos ir jos kaimynų — Latvijos ir Estijos — politinė ir teisinė padėtis darosi jautri ir opi, kai Vakarai

daro žygius gerinti santykius su pavergtiesiems kraštams Maskvos užkartais komunistiniais režimais, besąlygiškai plėsti su jais prekybinius ir kultūrinius mainus ir likviduoti Sovietų agresijos sukeltą šaltąjį karą. Lietuva ir kitos Baltijos valstybės turi pagrindo laukti Vakarų valstybių politinių ir diplomatinį žygių, kurie vestų į Baltijos valstybių nepriklausomybę ir laisvės atstatymą. Tie žygiai vedant be tarpškius diplomatinis pasitarimus su Maskva taikai Europoje įgyvendinti.

Laisvasis pasaulis sovietai ir pavergtosios Baltijos tautos turi žinoti, kad ne tik Vokietijos ir Berlyno problemos, bet ir Sovietų agresija prieš Lietuvą, Latviją ir Estiją nėra Vakarų užmiršta ir kad sovietinių karinių jėgų ir agentų pasitraukimas ir Baltijos tautų apsisprendimo gyventi laisvai ir nepriklausomybės atstatymas ir respektavimas yra viena pagrindinių sąlygų tarptautinei įtampai atslūgti. Tam tikslui numatyti atitinkami lietuvių politinių veiksmų žygiai

Washingtono.

Pasitarimo dalyviai laiko, kad ypač šiais metais, kai Vakaruose reiškiasi nekantravimas sunormalinti ir pagerinti santykius su komunistiniu pasauliu ir kai tas nekantravimas grindžiamas laipsniškos pavergtųjų kraštų evoliucijos ir nepriklausomybės ir laisvės iliuzija, Vasario Sešioliktosios minėjimai turi būti giliai prasmingi, gausūs ir dosnūs".

Tai bendras padėties įvertinimas. O apie konkrečius užsimojimus informavo dar Altas: "Alto atstovai painformavo pasitarimo dalyvius apie jos šiais metais organizuojamą didelį lietuvių kongresą, turintį įvykti paskutiniame birželio mėn. savaitgalyje šio krašto sostinėje. Pritardami tai akcijai, pasitarimo dalyviai vieninčiai reišė įsitikinimą, kad tas kongresas bus tikras lietuvių žygis į Washingtoną".

Pasitarimas su latviais ir estais

Sausio 12 Alto atstovai dalyvavo jungtinio Amerikos pabal-

tiečių komiteto metiniame susirinkime. Plačiau pasiinformuota rengiamos New Yorke pasaulinė parodos ir pabaltiečių dalyvavimo joje reikalais. Išryškėjus, kad pabaltiečių dalyvavimui parodoj kad ir kultūrinėmis programomis parodos vadovybės nesudaromos palankios sąlygos, pavesta pabaltiečių komiteto pirmininkui atkreipti parodos komiteto pirmininko Moses dėmesį, suorganizuojant ir pasiunčiant pas jį specialią delegaciją."

Pereitais metais pabaltiečių komitetui pirmininkavo Alto pirmininkas L. Šimutis, šiomet pirmininkauja estų tautinio komiteto pirmininkas Julius Kanguru.

Naujienos sausio 16 apie veiksmų pasitarimų turinį nieko nepranešė, net ir to, kad Altas rengia kongresą Washingtone, daugiau pranešė, kad buvo pūgos ir kad dr. Grigaitis grįžo į Chicago su 6 valandų pavėlavimu. Draugas savo pranešimą pavadino "Posėdžiavo lietuvių politiniai veiksmai", Naujienos "Dr. Grigaitis grįžo".

TREJOPI ŽVILGSNIAI Į DE GAULLE

Ar de Gaulle bankrotuoja ar auga? Ar jį turim smerkti ar juo žavėtis, pritarti ir jam dėkoti?

De Gaulle visada buvo kontraversinis asmuo: kartais giriamas kaip didelio pramatymo valstybės vyras, kuriam lygių Europoje nebeliko; dažniau — peikiamas, maniaku, diktatorium ir atgyvenusiu nacionalistu apšaukiamas.

Kai prieš metus de Gaulle pasuko keliu, priešingu Amerikos politikai; kai dabar pasiskelbė santykius užmegsias su kom. Kinija, audra pakilo prieš jį Europoje, o ir Amerikos spauda sustiprino žodžius apie jį. Gausių pasisakymų eilėje galima dėmesį nukreipti į trejopus ryškesnius pavyzdžius, kuriuose de Gaulle vertinamas skirtingai.

PIRMAS: Tai devynioliktojo šimtmečio nacionalistas, kuris baigia Prancūziją izoliuoti

De Gaulle "rūpi tik Prancūzijos didybė, ne Europos didybė ar žmonijos gerovė. Jei jis palaiko santykius su Prancūzijos draugais, tai tik tiek, kiek tai padeda įtraukti juos į Prancūzijos satelitus, kad parodytų jos didybę. Jei jis kviečia į Europos vienybę, tai tik tiek, kiek tai gali reikšti Prancūzijos didėjimą".

Jam rūpi "siauras nacionalizmas iš devynioliktojo šimtmečio". "Jis negali sėdėti su Vokietijos kancleriu ar J. Valstybių prezidentu kaip lygus partneris". De Gaulle apgavęs Adenauerį. De Gaulle sulaužęs su Adenaueriu sudarytą sutartį.

Ir dėl tokio de Gaulle "Prancūzija šiuo metu izoliuota net nuo artimiausių savo draugų kontinente".

Taip rašė **Louis J. Halle** (Times Magazine), buvęs valstybės departamento planavimo štabo narys, dabar dėstytojas Zenevos tarptautinių reikalų institute. Taigi žmogus, kurio eitos ar einamos pareigos skatintų atsargiai vartoti žodžius.

ANTRAS: Kai mes darome ne tai, ką kalbame, tai de Gaulle auga

"Washingtonas, kuris pritaria nacionalizmui šiaurės Amerikoje, Afrikoje ir Azijoje, baiminasi, kada jis reiškiams vakarų Europoje. Siekdami padaryti Europą sau lygią visais atžvilgiais, mes norim pasilaikyti sau veto teisę tiem dalykam, kurie sudaro tą lygybę". "O Europa jau visai atsigavo po karo ir yra pasirėngusi būti lygiu partneriu santykiuose su J. Valstybėm". Dėl to ir kilęs konfliktas tarp deGaulle ir Amerikos.

Ar de Gaulle izoliuotas? "Tiek Prancūzijos viduje, tiek prieš penkis savo bloko (ūkinės bendruomenės) narius de Gaulle nėra praradęs savo didybės. Prancūzijos viduje rimta opozicija yra nesamone. O de Gaulle penki partneriai bendroje rinkoje yra suglumę ir silpni".

"De Gaulle ambasadorius Londone įspėjo Paryžių, kad

jeigu Prancūzija blokuos Macmillano pastangas įeiti i bendrąją rinką, tai konservatorių partija bus įtūžusi prieš Prancūziją per visą generaciją. Ir ką dabar matom? Matom, kad toriai (konservatoriai), rengdami savo rinkiminę programą, įtraukė reikalavimą Anglijai... turėti savo tautinę atominę jėgą... Tai skamba kaip transkanalinis gaullizmas".

Tai žodžiai **C.L. Sulzbergerio** (Times), kuris jau seniai rėmė mintį, kad Amerika bendradarbiautų su de Gaulle ir kad tam tikslui duotų jam reikiamos atominės informacijos, laikydama jį lygioje padėtyje su Anglija. Dėl tos nelygybės ir kilęs konfliktas tarp Amerikos ir Prancūzijos, ir suirusi Atlanto vienybė.

TREČIAS: Sveikinkime ir dėkokime de Gaulle

"Mes turime pripažinti — nors politiškai ir nepatogu būtų tai garsiai pasakyti, — kad jis (de Gaulle) jau pasiekė svarbų laimėjimą. Jis pašalino nepereikiamą kliūtį galimam susipratimui su Kinija" (Kinija sutiko nereikalauti, kad Prancūzija nutrauktų santykius su nac. Kinija).

"Prancūzija grįžta į tolimuosius rytus kaip didžioji jėga. Ir jei mes būsime protingi, mes tai sveikinsime... Mano supratimu, mes turėtume sveikinti gen. de Gaulle pamokymą, jo paramą, jo įtaką, kuri yra didesnė, nei daugelis iš mūsų manome, ir jo iniciatyvą, nes be jo pagalbos mes negalėtume vieni garbingai išsipainioti iš painiavos rytų pietų Azijoje. De Gaulle kalbėjo prezidentui Kennedy, kai jie susitiko Paryžiuje 1961, kad nėra įmanomas joks karinis sprendimas (Vietnamo) ir kad reikia ieškoti politinio sprendimo... Gen. de Gaulle yra karinis mintytojas aukščiausios rūšies... Be abejo, vyriausybė formaliai protestuos prieš Prancūzijos sprendimą. Bet ateis dienos, kada mes būsime dėkingi".

Tai **W. Lippmanno** (H. Tribune) žodžiai — to paties Lippmanno, kuris taip neseniai kalbėjo žodžius, panašius kaip pirmasis šioje apžvalgoje asmuo. Bet Lippmannas dabar stoja už de Gaulle, nes mato patogų momentą jo rankom įvykdyti seną jo ir Americans for Democratic Action siekimą — pasitraukti iš Azijos ir priimti Kiniją į J. Tautas, paliekant jose taip pat Formozos valstybę (ne nacionalinę Kiniją, ne antrąją Kiniją).

Ar tai Lippmanno politika ar tai Amerikos politika, jau kitas klausimas.

— **Maskvoje** iš Lumumbos vardo universiteto pasitraukė 40 afrikiečių. Jie vyksta į Vokietiją, kur jiem yra sudarytos sąlygos bendrom Washingtono ir Bonnos pastangom.

SAJUNGININKAI. — Niekas nesulaukia tiek karikatūrų kaip prezidentas de Gaulle.

